

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Hornet-M.I.G.”, reprezentată de avocatul Nicoară Vasile,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Hornet-M.I.G.” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu participarea terțului „Broker Universal” Societate cu Răspundere Limitată privind anularea deciziei de regularizare,

împotriva deciziei din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-329/24
NR. PIGD 2-21122765-01-3ra-11042024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani - jud. V. Ciumac
Curtea de Apel Chișinău - jud. Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan

05 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Hornet-M.I.G.”, reprezentată de avocatul Nicoară Vasile,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 17 august 2021 Societatea cu Răspundere Limitată „Hornet-M.I.G.” s-a adresat cu acțiunea în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, terț „Broker Universal” SRL, solicitând anularea deciziei de regularizare.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin Decizia de regularizare nr. 1080 din 24 iunie 2021 s-a dispus încasarea de la SRL „Hornet-M.I.G.” a obligațiilor vamale – a drepturilor de import în sumă totală de 115.206,67 lei și a penalității în mărime de 17.094,91 lei, însumând astfel un total de 132.301,58 lei.

3. Conform rubricii 5 din decizie, actul administrativ individual a fost emis în baza art. 127¹¹ alin. (1) lit. a); 127¹³; 129 alin. (22); 202²; 202³ alin. (2) lit. e); 202⁷ din Codul vamal și art. 228 din Codul fiscal. Conform Rubricii 4 din Decizia de regularizare, actul administrativ individual a fost întocmit în baza Procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 52.21/2-R din 8 iunie 2021.

4. Potrivit procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale (întocmit de Tcacenco Natalia, inspector principal în cadrul Biroului Vamal Centru, Secția control ulterior), au fost reverificate declarațiile vamale nr. 2070115689 din 24 februarie 2020; nr. 207015874 din 24 februarie 2020; nr. 2070120663 din 6 martie 2020 ale SRL „Hornet-M.I.G.”, sub aspectul riscului de beneficiere neîntemeiată de tratamentul tarifar preferențial (mărfuri contingentate, cod TRIM10), fiind invocată includerea poziției tarifare 1806 în potențialul risc reflectat în programul de activitate al Secției control ulterior pentru anul 2021.

5. În cadrul controlului vamal ulterior, s-a constatat că destinatarul mărfurilor și plătitorul vamal, SRL „Hornet-M.I.G.”, a beneficiat de tratament preferențial cu codul preferinței tarifare „201” pentru produsele originare din Turcia, în baza Acordului de Comerț Liber dintre RM și Republica Turcia, semnat la Chișinău la 11 septembrie 2014 și ratificat prin Legea nr. 49 din 31 martie 2016. Astfel, a fost scutită de achitarea taxei vamale de 15% pentru poziția tarifară 1806 „ciocolată și alte preparate alimentare care conțin cacao”, prevăzută de Nomenclatura combinată a mărfurilor a RM.

6. Reclamanta a menționat că, în urma analizei datelor statistice din Portalul Serviciului Vamal, în perioada 1 noiembrie 2019 – 31 octombrie 2020, pentru mărfurile din grupa tarifară 1806 importate din Turcia, limita de contingentare a fost depășită la data de 4 februarie 2020. Mărfurile importate ulterior acestei date, conform declarațiilor vamale nr. 2070115689 din 24 februarie 2020, art. 3, art. 4; nr. 207015874 din 24 februarie 2020, art. 3; nr. 2070120663 din 6 martie 2020, art. 3, cu poziția tarifară 1806, având o valoare totală în vamă de 640.036,88 lei și o greutate netă de 8.614,42 kg, au fost importate peste cota contingentului alocat și au beneficiat de tratament tarifar preferențial nejustificat.

7. Potrivit reglementărilor normative specificate în procesul-verbal de reverificare, sistemul de administrare a contingentelor tarifare se bazează pe principiul „primul venit, primul servit”.

8. Reprezentantul organului de control a invocat că, în temeiul art. 127¹¹ alin. (1) lit. a), 127¹³, art. 202², art. 202³ alin. (2) lit. e), art. 202⁷ din Codul vamal, în cazul SRL „Hornet-M.I.G.” se impune recalcularea și încasarea drepturilor de import în sumă totală de 115.206,67 lei (dintre care TVA – 96.005,54 lei și penalitatea – 19.201,13 lei), precum și a majorării de întârziere, calculate conform prevederilor art. 228 din Codul fiscal și art. 129 din Codul vamal.

9. SRL „Hornet-M.I.G.” a contestat procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, invocând argumente pertinente pentru a-și justifica poziția. Autoritatea vamală, însă, a tratat aceste argumente ca inexistente, fără a le analiza corespunzător și fără a oferi un răspuns la obiecțiile formulate. Decizia de regularizare nr. 1080 din 24 iunie 2021 a fost emisă fără a ține cont de aceste obiecții, ceea ce a dus la calcularea abuzivă a obligațiilor vamale printr-o evaluare arbitrară a circumstanțelor speței, încălcând principiul preeminenței dreptului și principiul legalității.

10. Reclamanta susține că circumstanțele și concluziile din procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 52.21/2-R din 8 iunie 2021, care stau la baza deciziei de regularizare, sunt neobiective, ceea ce denotă caracterul ilegal al actului administrativ contestat. Acest act generează vicii fundamentale prin încălcarea drepturilor și intereselor SRL „Hornet-M.I.G.”, inclusiv dreptul garantat de art. 1 al Primului Protocol adițional la CEDO.

11. La 28 iunie 2021 reclamanta a expediat o cerere prealabilă către autoritatea pârâtă, solicitând anularea deciziei de regularizare nr. 1080 din 24 iunie 2021 și revizuirea rezultatelor controlului vamal. Până la data depunerii acțiunii în contencios administrativ, autoritatea vamală nu a examinat și nu a răspuns obiecțiilor formulate în cererea prealabilă.

12. Reclamanta susține că decizia de regularizare a fost emisă cu încălcarea art. 127¹¹ alin. (1) lit. a) din Codul vamal, care prevede că obligația vamală apare în

cazul în care, ulterior efectuării operațiunilor de vămuire și acordării liberului de vamă, se constată că informațiile din declarația vamală au dus la stabilirea unei obligații vamale diminuate. În cazul de față, informațiile din declarațiile vamale nu au dus și nici nu puteau să ducă la o obligație vamală diminuată.

13. Pe baza celor expuse mai sus, SRL „Hornet-M.I.G.” solicită anularea deciziei de regularizare nr. 1080 din 24 iunie 2021 ca fiind nelegală.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 noiembrie 2022, acțiunea depusă de SRL „Hornet-M.I.G.” a fost admisă.

S-a anulat decizia de regularizare nr.1080, emisă de Biroul Vamal Centru la 24 iunie 2021, ca fiind ilegală.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 23 noiembrie 2022 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani la 16 noiembrie 2022, invocând ilegalitatea acesteia.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova a fost admis. Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 noiembrie 2022 a fost casată, și s-a emis o nouă decizie prin care acțiunea a fost respinsă.

17. În motivarea soluției sale, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată decizia Biroului Vamal Centru de regularizare nr. 1080 din 24 iunie 2021. Conform Notei analitice a Direcției control ulterior din cadrul Serviciului Vamal nr. 1503 din 15 martie 2021, au fost analizate importurile de mărfuri declarate la poziția tarifară 1806, asupra cărora se aplicaseră contingente tarifare în baza Acordului de Comerț Liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia/2014, ratificat prin Legea nr. 49/2016, în vigoare din 1 noiembrie 2016. Analiza a vizat declarațiile vamale perfectate în perioada 1 noiembrie 2019 – 31 octombrie 2020, aplicându-se principiul „primul venit, primul servit”. În urma analizei, s-a constatat depășirea cantității admisibile prevăzute pentru marfa contingentată. Astfel, pentru poziția tarifară 1806 „Ciocolată și alte preparate alimentare care conțin cacao”, au fost importate 405.873,83 kg, depășindu-se limita prevăzută de 250 tone cu 155.873,83 kg. Pentru această cantitate suplimentară, ar fi trebuit aplicată o taxă vamală de 15%, conform cotelor Nomenclurii Combinate a Mărfurilor.

18. Instanța de apel a constatat că 12 agenți economici, inclusiv SRL „Hornet-M.I.G.”, au beneficiat neîntemeiat de tratamentul preferențial și, în consecință,

aceștia au fost incluși în Programul de activitate a subdiviziunii teritoriale de control ulterior pentru anul 2021. Instanța de apel a subliniat că SRL „Hornet-M.I.G.” nu a fost discriminată, deoarece toți cei 12 agenți economici au fost supuși controlului ulterior.

19. Totodată, Circulara Serviciului Vamal nr. 647-C din 25 octombrie 2019 a stabilit că perioada de aplicare a prevederilor Acordului de Comerț Liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia pentru cotele tarifare începea la 1 noiembrie 2019 și se încheia la 31 octombrie 2020. În acest context, instanța de apel a respins concluzia instanței de fond conform căreia perioada pentru valorificarea cotelor tarifare ar fi fost 01 ianuarie 2020 – 31 decembrie 2020.

20. Mai mult, instanța de apel a constatat că declarațiile vamale analizate, completate la 24 februarie 2020 și 06 martie 2020, au fost întocmite după expirarea contingentului tarifar. În lumina acestor constatări, instanța de apel a concluzionat că decizia de regularizare nr. 1080 din 24 iunie 2021 a fost întocmită cu respectarea prevederilor legale, menționând în caseta nr. 4 a deciziei că motivul întocmirii se baza pe lit. a) și c) ale ordinului Serviciului Vamal nr. 333-0 din 31 iulie 2014 și procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 52.21/2-R din 08 iunie 2021. În caseta nr. 5 a deciziei s-au indicat temeiurile legale, inclusiv: art. 127¹¹ alin. (1) lit. a), art. 127¹³, art. 129 alin. (22), art. 202², art. 202³ alin. (2) lit. e) și art. 202⁷ din Codul vamal, precum și art. 228 din Codul fiscal.

21. Instanța de apel a precizat că Serviciul Vamal reprezenta un organ de drept al securității economice, având ca sarcină apărarea intereselor de stat și a pieței interne. În acest sens, Serviciul Vamal exercita controlul legalității importurilor și exporturilor în cadrul tranzacțiilor economice externe, în strictă conformitate cu legislația Republicii Moldova. Totodată, Serviciul Vamal se ocupa de combaterea încălcărilor vamale și asigura disciplina vamală.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 23 martie 2024 SRL „Hornet-M.I.G.”, reprezentată de avocatul Nicoară Vasile a declarat recurs împotriva deciziei din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei contestate și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe. În subsidiar, casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, dacă instanța de recurs va constata prezența erorilor judiciare ce nu pot fi corectate la această etapă procesuală.

ARGUMENTELE RECURSULUI

23. În motivarea recursului s-au reiterat circumstanțele de fapt și de drept menționate în cererea de chemare în judecată.

24. Recurenta a susținut că instanța de apel nu a examinat constatările expuse în hotărârea primei instanțe și nu le-a comentat, admitând astfel un viciu fundamental. Acest viciu a fost invocat ca fiind similar cu cel indicat la paragrafele 112-113 din Hotărârea emisă la 8 aprilie 2008, în cauza Grădinar vs. Republica Moldova. Recurenta a afirmat că acest viciu fundamental consta în nerespectarea „cerințelor cu privire la echitate, după cum o cere art. 6 al Convenției” (paragraful 115 din aceeași hotărâre).

25. De asemenea, recurenta a argumentat că, potrivit jurisprudenței, constatările primei instanțe, odată ce „nu au fost contrazise”, ar fi trebuit „considerate ca fiind stabilite” (Bimer SA c. Moldovei, nr. 15084/03, paragrafele 57-59, 10 iulie 2007).

26. Recurenta a argumentat că instanța de apel a tratat ca fiind inexistente probele, fără a le examina „în ansamblu și în interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”, conform articolului 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă. În opinia recurente, o abordare rezonabilă a oricărei instanțe de judecată nu ar fi permis ignorarea acestor probe, având în vedere că ele erau de natură să influențeze radical soluția.

27. Recurenta a afirmat că, în cazul în care instanța de apel ar fi examinat probele enunțate, aceasta nu ar fi putut să stabilească alte circumstanțe de fapt decât cele care au stat la baza soluției primei instanțe. Prin urmare, recurenta a susținut că decizia instanței de apel este arbitrară, întrucât soluția adoptată a fost rezultatul „stabilirii eronate a faptelor” ca urmare a neluării în considerare a probelor existente în dosar.

POZIȚIA INTIMATULUI

28. Până la examinarea admisibilității recursului, Serviciul Vamal al Republicii Moldova și terțul „Broker Universal” Societate cu Răspundere Limitată nu au prezentat o referință prin care să își exprime opinia cu privire la temeinicia recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

30. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

31. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

32. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului Nicoară Vasilela la data de 5 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d. 215, Vol. I).

34. Cererea de recurs a fost depusă la data de 29 martie 2024, respectând termenul legal prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

35. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

36. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

37. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-a bazat în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

41. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

42. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

44. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

45. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Hornet-M.I.G.”, reprezentată de avocatul Nicoară Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ana Cucerescu

Diana Stănilă